

ζεῖθένται, μὴ περιορίζομένων ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῆς γράμμης ὥστε οὐδόλως ἀπορον· ἢν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ σύντροφοι τῆς ἀνησύχουν τοσοῦτον συζητοῦντες τὴν φήμην, ἡτις διέτρεξε τὴν ἀγορὰν μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐλέγετο δὲ ἐφάντη μεγάλη συμμορία βασιλούσκων εἰς τὰ περίχωρα!

Θά διηρχούντο τὸ ἡμέτερον χωρίον διευθυνόμενοι εἰς τὸ πέδιον τῆς μάχης παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Αἴμου χωρίς λεπίλασίας, δῆπος εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη, ἢ — μανθάνοντες δὲ διάγοι τακτικοὶ ὑπῆρχον ἐν τῷ χωρίῳ — κύθελον πράξει τὰς συνήθεις; αὐτῶν ἀνδραγαθίας;

Οἱ συμπατριώται μου δὲν εἶναι φιλοπόλεμοι· ἀποφεύγουσι εὖ πάσῃ περιπτώσει τὰς ἔριδας. Ἀλλὰ δὲν ἐσκόπουν ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ὡς ἀγέλη κτηνῶν νὰ συρθῶσιν εἰς τὰ σφαγεῖα. Πάντες οἱ δυγάμενοι ὁπλοφορεῖν προσεκλήθησαν ἐν τάχει καὶ ἀπετέλεσαν σῶμα πολιτοφυλακῆς, τὸ ὅποιον ἐφύλαττεν εἰς τὰ περίχωρα. Ο πατήρ μου, ὡς κατόπιν ἔμαθον, εἶχε μέρος εἰς τὸ σῶμα καὶ αὕτη ἡτο ἡ ἀφοριὴ τῆς ἀπουσίας του ἀπὸ τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου.

‘Η ὥρα παρήρχετο’ οἱ δεῖκται τοῦ μικροῦ ὠρολογίου ἐπὶ τῆς θυρίδος του, μεταξὺ τῶν παραθύρων, ἐδείκνυε τὴν πέμπτην τουρκιστὶ ὥραν. Εἶχε παρέλθει κατὰ πολὺ ἡ ὥρα, καθ’ ἣν συνήθως ἡ μήτηρ μου μὲν ἀπέστελλεν εἰς τὴν κλίνην, ἄλλὰ τὴν νύκτα ἐκείνην οὐδόλως ἐφάγετο μεριμνῶσα διὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου. ‘Ο ἀδελφός μου καὶ αἱ δύο μου ἀδελφαὶ ἔκοιμοντο πλησίον μου’ εἶχον διολισθήσει ἐπὶ τοῦ δαπέδου καὶ ἡ κεφαλή των ἀνεπαύετο ἐπὶ τοῦ θρανίου, ἀφ’ οὗ εἶχον πέσει, ἐνῷ διὰ τῶν μικρῶν των βραχιόνων ἐνηγκαλίζοντο ἄλληλα φτιλοστόργως. Τὸ φῶς ἀπὸ τῶν λειψάνων τοῦ κορμοῦ τῆς πίτυος — ἀποτελούσης ἡδη ὅγκου μόνον πυριφλεγῆ — ἔρριπτεν ἐρυθρὰν λάμψιν ἐπὶ τῶν μορφῶν των, κοιμωμένων ἡσύχως εἰς τὸ φῶς τῆς ἐστίας.

Εὔρισκόμην εἰς κατάστασιν ἡμιάγρυπνον· δὲν ἔκοιμωμην ἀχριθῶς, ἄλλα βεβαίως δὲν ἡμην ἔξυπνος διεθάνθην αἰφνι-